

ЗМЕЙ

Като ме питахъ — ще кажа :
нивата, Яно, запалвамъ,
ала сеното не мога
че има билки сѣкакви.

Народна пѣсенъ.

— Вечеръта късно, когато жива душа по улицитѣ нѣмало и месеца се потулилъ задъ Бѣлия камъкъ, горномахленчени видѣли, какъ отъ небето паднала една голѣма колкото кринче огнена топка, изпръщѣла и се прѣснала на хиляди искри. На мегданя предъ вашитѣ порти станало видело като деня, а купитѣ на дѣдо Ноя щѣли да пламнатъ. Яно мари, Змея падналъ предъ васъ.

— Лъжатъ, Никола!

— Не лъжатъ. Снощи като мина край дома съ котлитѣ, подъ ржченичка ти висѣха две ясни гергини, кога се върна — нѣмаше ги. За него ли ги остави на плочата?

— Забравила съмъ ги. Снехъ ги да не паднатъ у гирания, доде налѣя, мъчно ми бѣше, забравила съмъ ги.

— Чакахъ го презъ нощъта, доде прогѣятъ втори петли, ако бѣше дошълъ...